

θανατηφόρος

θανατηφόρος -α, -ο, επίθ. [<αρχ. θανατηφόρος <θάνατος + φέρω], θανατηφόρος. **1.** που προκαλεί δυσάρεστα συναισθήματα, κακές σκέψεις, που φέρνει σε δύσκολη θέση: «του 'πα δυο λόγια μόνο, αλλά θανατηφόρα». **2.** που είναι πάρα πολύ καλός, πάρα πολύ ωραίος, πάρα πολύ ευχάριστος: «θανατηφόρος γκόμενος || θανατηφόρα γκόμενα». Επίρρ. **θανατηφόρα, α.** υπερβολικά: «μόλις την είδε, την αγάπησε θανατηφόρα». **β.** άσχημα, με κακές, καταστροφικές συνέπειες, με δυσάρεστα αποτελέσματα: «καπνίζει και πίνει θανατηφόρα». **γ.** πάρα πολύ καλά, πάρα πολύ ωραία, πάρα πολύ ευχάριστα: «χτες βράδυ πήραμε σβάρνα τα ξενυχτάδικα και περάσαμε θανατηφόρα».

- θανατηφόρα δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας